

Bilag til Bet. o. Lovf. om Ændr. i og Tilføjelser til L. om Rettens Pleje.

Anvendelsen af § 107 forekommer ikke sjelden, saaledes at de fast beskikkede forsvareres omraade i nogen, om enn neppe i nogen *kjendelig* grad, derved er blitt innskrenket.“

Det forekommer Retsplejeudvalget, at Billighed taler for, at der aabnes Adgang til — under tilbørlig Hensyntagen til det offentliges Tarv — at imødekomme den Interesse, Tiltalte kan have i at vælge sin Forsvarer uden selv at skulle afholde hele Udgiften derved.

Under Udvalgets Overvejelse af Sagen har man oprindelig været inde paa den Tanke at foreslaa indføjjet i Retsplejelovens §§ 734 og 736 Bestemmelser, der vilde give Hjemmel til en lignende Ordning som den i den anførte norske Lovbestemmelse foreskrevne, dog med nogen Modifikation af Hensyn til de i Retsplejelovens §§ 738, 821 Nr. 3 og 823 overfor valgte Forsvarere tagne Forbehold. Denne Tanke fandt Udtryk i et foreløbigt Udkast, saalydende:

Til § 734 føjes som 3die Stykke:

„Sigtede kan under de angivne Forudsætninger forlange en af ham i Medfør af § 730 valgt Forsvarer beskikket som offentlig Forsvarer for sig i vedkommende Sag, medmindre den paagældende ikke skønnes at være egnet hertil. Paa saadanne Forsvarere finder Reglerne om offentlige Forsvarere Anvendelse, dog at det offentliges Udgifter ikke derved kan forøges udover Udgifterne til en almindelig beskikket Forsvarer. Endvidere finder Bestemmelsen i Lov Nr. 55 af 27. Maj 1879 § 3, 1ste Punktum, Anvendelse paa disse Forsvarere.“

Til § 736 føjes som 2det Punktum:

„Naar dertil findes Anledning, kan den efter Sigtedes Valg beskikkede Forsvarers Beskikkelse tilbagekaldes, uden at der herom kan rejses Kære.“

Det maa imidlertid vistnok erkendes, at den saaledes paatænkte Ordning vilde kunne give Anledning til visse Vanskeligheder, og at Opgaven lettere løses ved den ovenanførte Ændring i Retsplejelovens § 1007, 2det Stykke, hvilken Retsplejeudvalget derfor skal anbefale til Justitsministeriet.

C. Bærentsen.